Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

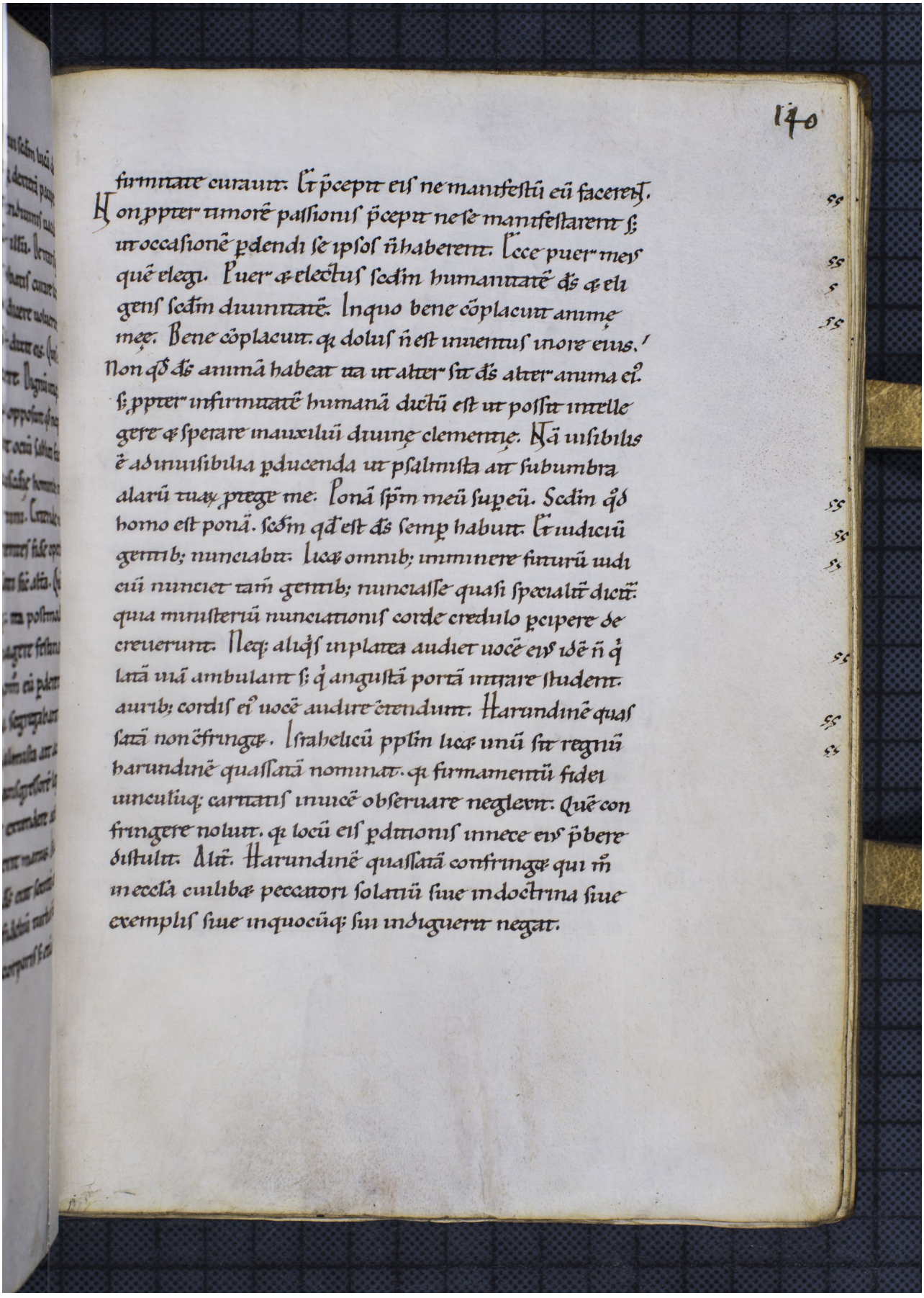

140

firmitate curauit. Et ꝑcepit eis ne manifestū eū facerent.
Non ꝓpter timorē passionis ꝑcepit ne se manifestarent s;
ut occasionē ꝓdendi se ipsos nō haberent. Ecce puer meus
quē elegi. Puer & electus secm humanitatē ds & eli
gens secm diuinitatē. Inquo bene cōplacuit animę
meę. Bene cōplacuit. q; dolus n̄ est inuentus in ore eius.
Non qđ ds animā habeat ita ut alter sit ds alter anima ei.
s; ꝓpter infirmitatē humanā ductū est ut possit intelle
gere & sperare auxiliū diuinę clementię. Hā ubibilis
ē ad inuisibilia ꝓducenda ut psalmista aut subumbra
alarū tuar; prege me. Ponā spm meū sup eū. Secm qđ
homo est ponā. secm qđ est ds semp habuit. Et iudiciū
gentib; nunciabit. Lucę omnib; imminere futurū udi
ciū nunciet tam gentib; nunciasse quasi specialit dicit.
quia ministeriū nunciationis corde credulo ꝑcipere de
creuerunt. Neq; aliq̄s in platea audiet uocē eius idē n̄ q̄
latā uiā ambulant s; q̄ angustā portā intrare studeāt.
auris; cordis ei uocē audire ꝛtendunt. Harundinē quas
satā non ēfringet. Israhelicū ꝑplm lucę unū sit regnū
harundinē quassatā nominat. q; firmamentū fidei
uinculiq; carnalis inuicē obseruare neglexit. Quē con
fringere noluit. q; locū eis ꝑnitentię in mece eius ꝑbere
distulit. Alit. Harundinē quassatā confringę qui in
ecclā culibę peccatori solatiū siue in doctrina siue
exemplis siue inquocūq; sui indiguerit negat.